

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/244/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112206191
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5112206191.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Olgy Belkovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci navrhovateľky: Ing. Ivana Bahledová, nar. XX. XX. XXXX, s miestom podnikania Žilina, ul. Suvorovova č. 2676/15, IČO: 44 072 597, zastúpená splnomocneným zástupcom JUDr. Mgr. S. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. č. XX, proti odporcovi: ARISS architects, s. r. o., so sídlom Žilina, ul. Vysokoškolákov č. 41, IČO: 44 265 328, o zaplatenie sumy 5.000 eur, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 17C/97/2012-67 zo dňa 5. decembra 2012, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľke sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom č. k. 17C/97/2012-67 zo dňa 05. 12. 2012 Okresný súd Žilina zaviazal odporcu k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu 5.000 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. súčasne odporcu zaviazal k povinnosti nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 300 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutie odôvodnil vykonaným dokazovaním, z ktorého mal preukázané, že medzi účastníkmi vznikol na základe ústnej zmluvy o dielo záväzkovo-právny vzťah predmetom ktorého bolo zabezpečenie spracovania projektovej dokumentácie statického posúdenia hornej stavby na úrovni realizačného projektu pre stavbu „prístavba a modernizácia HUMANUS n. o. Hlohovec“ s dohodnutou cenou 5.000,- Eur. S poukazom na vyjadrenia navrhovateľky ako aj odporcu okresný súd ďalej konštatoval, že existencia ústnej zmluvy o dielo nebola nijako vyvrátená. Pre absenciu písomnej formy nebolo preukázané konkrétne dojednanie, že došlo k vylúčeniu možnosti zhotoviteľa, t.j. navrhovateľky použiť na zhotovenie diela inú osobu. Navrhovateľka si svoju povinnosť vyplývajúcu jej zo zmluvy splnila, keď hmotne zachytený výsledok činnosti (spracovanú dokumentáciu) riadne odovzdala odporcovi, ktorý jej však cenu za zhotovené dielo doposiaľ nezaplatil. Odporcovu obranu spočívajúcu v tom, že fakturovaná suma je privysoká a, že navrhovateľka nemala oprávnenie na vyhotovenie celého diela vyhodnotil prvostupňový súd ako účelovú. Odporca totiž prevzal spracovanú dokumentáciu dňa 12. 08. 2010. Plnenie pritom z hľadiska predmetu a spôsobu malo všetky náležitosti. Došlo teda k riadnemu vykonaniu a odovzdaniu diela, cenu ktorého považoval okresný súd za primeranú, keďže ju navrhol samotný odporca. To, že navrhovateľka ako účastníčka zmluvného vzťahu nemala oprávnenie k vykonaniu celého diela nespôsobilu neplatnosť zmluvy o dielo, keďže odporca nepreukázal, že pri rokovaniach došlo k vylúčeniu možnosti navrhovateľa ako zhotoviteľa použiť fyzickú osobu na zhotovenie diela a že ide o špecializovanú činnosť vykonávanú len subjektmi, ktoré na to majú osobitné predpoklady. Navrhovateľka preto mohla dielo vykonať i prostredníctvom svojich zhotoviteľov, pričom výsledok zhotoveného diela

vychádza z dohodnutého účelu na ktorý sa aj použil. Sám odporca potvrdil, že výsledok činnosti navrhovateľky, t. j. predmet zmluvy vyhovuje technickým požiadavkám a normám. V zmysle platnej právnej úpravy objednávateľ mal iba právo odmietnuť prevzatie vadného plnenia čo, ale v prejednávanej veci nenastalo, a preto mu v žiadnom prípade nezanikla povinnosť jeho plnenia z uzavretej zmluvy, a to povinnosť zaplatiť cenu zhotoviteľovi za prevzaté dielo. Po právnej stránke okresný súd poukázal na ust. § 546 ods. 1 a § 548 ods. 1 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v prospech navrhovateľky, ktorá mala v konaní plný úspech. Okresný súd jej preto priznal náhradu všetkých účelne vynaložených trov spojených s uplatňovaním práva spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku v sume 300,- Eur.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podal odporca odvolanie, na základe ktorého odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil a návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

Prvostupňovému súdu vytykal, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, tiež to že, neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a napokon uviedol, že doteraz zistený skutkový stav nebostojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené. Rozhodnutie súdu okresného súdu taktiež vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Zopakovala, že k žiadnej zmluve o dielo nedošlo (zistený skutkový a právny vzťah to priamo vylučuje), v ktorom smere prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil. Vychádzať len z kusej emailovej komunikácie nie je možné pri takej zmluve ako je špecializovaná zmluva o dielo s dodávkou diela, ktoré musí mať svoje zákonné technické parametre s autorizovaným a licenčným podkladom, a ktoré musí vykonať autorizovaný odborník v danej oblasti. Navrhovateľka pri rokovaní o zmluve odporcu uviedla do omylu, pretože oprávneniami ani možnosťami, ktoré boli pre vyhotovenia diela potrebné nedisponuje a medzi účastníkmi ani náznakom nedošlo k rokovaniu o mandátnej zmluve, teda k povereniu navrhovateľky zabezpečiť si práce u tretieho odberateľa a to s prihliadnutím k tomu, že charakter a odbornosť práce to vylučuje. Dohodnutá zmluva je teda neplatná od samého počiatku, nakoľko navrhovateľka mal živnostenské oprávnenie len pre činnosť špecialista požiarnej ochrany a vypracovanie dokumentácie a projektu jednoduchých stavieb a teda nebola spôsobilá na výkon projektovej činnosti v zmysle zákona o autorizovaných architektoch. Z uvedeného dôvodu navrhovateľka nie je ani aktívne legitimovaná v spore, keďže žiadne práce vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nerealizovala osobne, nemala k tomu totiž zákonné ani zmluvné oprávnenie.

Pokiaľ ide o vyhotovený realizačný projekt, ktorý bol vypracovaný a prevzatý odporca ho nenamietal a mal záujem zaplatiť ho skutočnému zhotoviteľovi.

Okresný súd zároveň nesprávne právne posúdil vec, pretože z vyššie uvedených dôvodov nedošlo k obchodno-právnejmu vzťahu podľa obchodného zákonníka a vzťah medzi podnikateľmi uvedenými v § 2 ods. 2 (odporca je osoba zapísaná v obchodnom registri a navrhovateľ je osoba, ktorá podniká na základe živnostenského oprávnenia).

Napokon odvolateľ uviedol, že navrhovateľ v danej veci nemohol vzhľadom na charakter veci, skutkový stav a obsah teoretického záväzku vykonať zmluvu o dielo prostredníctvom svojich zhotoviteľov, a to zo samotných licenčných dôvodov a obsahu svojho živnostenského oprávnenia, ktorý to vylučuje.

Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu odporcu navrhla rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť, stotožňujúc sa s jeho dôvodmi.

V ďalších podrobnostiach uviedla, že dôvody, pre ktoré odvolateľ napáda rozhodnutie súdu sú len formálnej povahy. O formálne nedostatky pôjde vtedy, ak sa vytyka napríklad nedostatočné zistenie skutkového stavu.

Zopakovala, že medzi navrhovateľkou a odporcom skutočne došlo k uzatvoreniu zmluvy o dielo formou ústnej objednávky, na základe ktorej navrhovateľ ako zhotoviteľ dodal odporcovi ako objednávateľovi dielo - spracovanie projektovej dokumentácie statického posúdenia hornej stavby vrátane realizačného projektu statiky pre stavbu „Prístavba a modernizácia HUMANUS n. o. Hlohovec“ a objednávateľ

vykonané dielo prevzal, ale navrhovateľke nezaplatil cenu diela. Sám odporca potvrdzuje svojimi tvrdeniami, že došlo k uzatvoreniu zmluvy o dielo, keďže výsledkom „určitých rokovaní“ s navrhovateľkou bolo predmetné dielo, za ktoré navrhovateľka žiadala tomu zodpovedajúcu odmenu, ktorú však od odporcu nedostala. Navrhovateľka by v opačnom prípade nemala dôvod dielo zhotovovať bez prejavu vôle odporcu, ktorý smeroval k uzatvoreniu zmluvy o dielo formou ústnej objednávky. Uvedené potvrdzuje aj fakt, že odporca faktúry navrhovateľky neuhradil bez uvedenia vecného dôvodu, pričom dielo riadne prevzal a využil jeho obsah v súvislosti s predmetom svojej činnosti. Súd prvého stupňa preto správne dospel k záveru, že k uzatvoreniu zmluvy o dielo došlo (§ 536 ods. 1, § 537 ods. 1,2, § 546 ods. 1, § 548 ods. 1 Obchodného zákonníka), keďže všetky pojmové znaky zmluvy o dielo boli naplnené.

Pri uzatváraní zmluvy o dielo formou objednávky si odporca nevymienil špeciálnu povahu diela, teda navrhovateľ ako zhotoviteľ postupoval v zmysle ust. § 537 ods. 3 Obchodného zákonníka. Okrem uvedenej skutočnosti je nesporné, že špeciálna povaha diela bola zabezpečená, keďže navrhovateľka zabezpečovala subdodávateľsky zhotovenie diela prostredníctvom osoby na to podľa platných právnych predpisov oprávnenej: vypracoval Ing. F. D. (stavebný inžinier, absolvent Stavebnej fakulty Technickej univerzity v Košiciach, diplom č. C*000270), zodpovedný autorizovaný projektant Ing. N. J.. PhD - zapísaný v Zozname autorizovaných inžinierov, por. č. 5319, registračné č. 5319*13).

Pokiaľ odporca spochybňuje oprávnenosť navrhovateľky subdodávateľsky zabezpečovať zhotovenie diela neuviedol žiadny relevantný dôkaz, ktorý znemožňoval navrhovateľke zhotoviť dielo prostredníctvom subdodávateľa, teda tak, ako je uvedené v ust. § 538 Obchodného zákonníka. Naviac, z emailovej komunikácie medzi odporcom a Ing. F. D. (ktorý zhotovoval dielo v rámci subdodávky) a ktorá je súčasťou spisového materiálu jednoznačne vyplýva, že odporca od počiatku zhotovovania diela si bol vedomý skutočnosti, že dielo zhotovuje „de facto“ Ing. F. D. v rámci subdodávateľských vzťahov s navrhovateľkou. Dôkaz: (link na web stránku s uvedením registrácie projektant Ing. N. J., PhD.) V súvislosti s námietkou, že okresný súd nemal aplikovať na sporné právne vzťahy ustanovenia Obchodného zákonníka, ale ust. Autorského zákona (zákona NR SR č. 618/2003 Z. z.) a Občianskeho zákonníka s dôrazom na údajný „licenčný a odborný charakter“ diela, navrhovateľka poukázal na ust. § 556 a § 557 Obchodného zákonníka, ktoré v podstate umožňovali zhotoviteľovi okrem objednávateľa poskytnúť výsledok svojej činnosti aj iným osobám. Ide o zákonom udelené dovolenie na takýto postup a keďže zmluva o dielo uzatvorená formou objednávky medzi navrhovateľkou a odporcom neobsahovala podrobné ust. o údajnom „licenčnom charaktere“ diela, uvedená argumentácia odporcu je neopodstatnená a neodôvodnená. Navrhovateľka subdodávkou riešila zhotovenie diela prostredníctvom odborného garanta, ktorý bol jeho reálnym (skutkovým) zhotoviteľom a v zmysle predmetných ust. Obchodného zákonníka dielo poskytol nielen navrhovateľke (v rámci dohody o subdodávke), ale prostredníctvom nej aj odporcovi, čím postupoval v súlade s ustanoveniami zákona.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil, a to z nasledovných dôvodov:

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho čo uviedol v rámci odvolacieho konania tak odvolateľ - odporca, ako aj v písomnom vyjadrení navrhovateľka konštatuje, že prvostupňový súd vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O. s. p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O. s. p., keďže sa v celom rozsahu

stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. S námietkou nesprávneho právneho posúdenia vo vzťahu k zistenému skutkovému stavu sa odvolací súd nestotožnil, naopak mal za to, že okresný súd nepochybil, keď vzhľadom k predloženým dôkazom (korešpondencii účastníkov a ich výpovediam) dospel k záveru o vzniku záväzkoprávneho vzťahu (ústnej zmluvy o dielo) medzi navrhovateľkou a odporcom, ktorý následne (vzhľadom na postavenie v akom vystupovali strany sporu) posúdil podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Oboznámiac sa s výsledkami vykonaného dokazovania bol aj odvolací súd toho názoru, že odporca si bol od počiatku zhotovovania diela vedomý skutočnosti, že dielo zhotovuje Ing. F. D. v rámci subdodávateľských vzťahov s navrhovateľkou. Neobstojí preto jeho námietka, že pri uzatváraní zmluvy bol uvedený do omylu, kto bude dielo zhotovovať. Z toho istého dôvodu za nedôvodnú považoval okresný súd tiež argumentácia odporcu o licenčnom charaktere diela. V tejto súvislosti odvolací súd opakovane uvádza, že zmluva bola uzavretá ústnou formou, v ktorom prípade je dôkazná situácia diametrálne odlišná (často z dôvodu protirečivých tvrdení účastníkov) od prípadu, kedy došlo k uzavretiu zmluvy v písomnej forme, ktorú mal aj odporca zvoliť z hľadiska zachovania právnej istoty.

Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Odvolací súd dospel k záveru, že skutkové a právne závery okresného súdu nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a že odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia (§ 157 ods. 2 O. s. p.)

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. v prospech navrhovateľky, ktorá mal v odvolacom konaní plný úspech a preto by jej patrila náhrada trov odvolacieho konania. Tieto si však neuplatnila a preto jej odvolací súd ich náhradu ani nepriznal.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.